

Domínica sexta p^a trínita.

mandatis euangelicis se submittunt sed suas
exercent pro libitu voluntates. sine dubio tali
bus dñs perstringit viam ad domũ suaz dicēs
nisi abundauerit. **Tertij** sunt qui sancto et sim-
plici pposito ex deuotione student se consilijs
euangelicis q̃tum possunt dei adiutorio pfor-
mare. non reputantes se perfectos sed pfectio-
nem attingere in spũ humilitatis cupientes. hi
pfecto si non omnia que perfectionis sunt im-
pleant credo hac sentētia dñi eos non percel-
li quinimo studio super erogationis eos in re-
tributione a domino p̃miari. **Ideo** de illis qui
sibi statũ vendicauerũt perfectionis nec in eo
vt debuissent tenuerunt. patet quomodo a re-
gno celozum iuxta vbum dñi excludunt. hi au-
tem qui in simplicitate vixerunt quomodo ad
regnum celozum perducuntur. patet in vita spa-
vbi legitur. **Quidam** frater in heremo querēs
videre exitum anime iusti et peccatoris diuino
nutu lupo duce venit ante quandā ciuitatē vbi
erat monasterium in quo erat quidam solitari-
us habens magne perfectionis nomen qui ias-
cebat infirmus expectās horaz mortis sue. fra-
ter ille vidit multam pparationem fieri cereo-
rum et lampadarũ ppter solitarium illum q̃ tā-
te reputationis habebat q̃si per ipm dominus
saluaret ciuitatem et eo moriente omnes pitu-
ri essent. facta autem hora exitus ipsius vidit
frater ille tartareum quendam inferni descen-
dentem ppter solitarium illum habēte triden-
tem igneum. **Et** audiuit vocem dicentē sibi q̃si
a deo. **Sicut** aia ista nō p̃misit me i se quiesce-
re vna hora. **Sic** nec tu miseriaris ei? euellēs
animam. **Ponens** ergo tartareus ille triden-
tem in corde solitarij et per multas horas tor-
quens eum abstraxit animam eius. **Post** hoc
ingressus ille frater ciuitatem inuenit hominē
pgrinum iacentē egrotum non habentē q̃ ei-
curam haberet et mansit eum eo vno die. **Et** cū
venisset hora sui exiti? vidit frater angelos ga-
brielem michaelem. vnum a dextris. et alium a
sinistris infirmi. rogabantq; animā infirmi vt
egrederetur et nō exibat quasi nolens derelin-
quere corpus suum. dixitq; gabriel ad micha-
elem. **Assume** tibi animā istā iam eamus. **Cui**
Michael. iussi sumus a domino vt sine dolore
eijciatur. ideoq; non possumus cum violentia
eam euellere. **Exclamauit** g̃ voce magna **Mi-**
chael dicens. **Domine** qd vis d̃ anima hac qz
non acquiescit nobis vt egrediatur? **Tunc** de-
scendissent omnes angeli in circũtu anime illi-
us cum canticis et hymnis venit vox dicens.
Ece mitto **Dauid** cum cythara et omnes psal-
lentes vt audiens vocem ipsozum egrediatur
anima iusti huius. **Cum** autē descendissent cū

cytharis et cymbalis cantum angeloz concia-
nentes sancta anima euz gaudio exiliens sedit
in manibus sancti **Michaelis.** et assumpta est
cum gaudio magno in celum. **Ece** quomodo
anima illius solitarij qui perfectissimus i opi-
nionem hominum reputabatur. quia non abun-
dauit iusticia eius vt debuit. ideo a regno celo-
rum exclusa tartareis tortoribus tradita fuit.
Anima vero simplici peregrini cui pro statu
suo suffecit iusticia sua ad regnum celozum cū
magna deducta fuit leticia. **Quod** et nobis p-
stare dignetur.

Domínica sexta post trínitatis. Sermo tertius.

Hedistis quia
dictum est antiquis non occides. q̃
antē occiderit reus erit iudicio. ego
autē dico vob. ois qui irascitur fratri suo reus
erit iudicio. **Matth. v.** **Olla** cum in se ē plena
aqua et in se aliquid habeat non emittit. sed in
se claudit et custodit. **Si** autē ad ignem ponat̃
et feruere incipit q̃cquid intus latuit etiam mi-
nimum sursum mittit et si que feces in fundo la-
tebant superenatant. et simul pinguedo euz se
cibus exalant. **Moraliter** per ollam intellige
hominē ppter materiam. quia sicut olla fit de
terra sic et homo. **Iuxta** illud **Eccl̃. iij.** homi-
nes de terra facti sunt et in terram piter reuer-
tunt̃. **Ideo** dicit apostolus. **j. Cor. xv.** homo
p̃mus de terra terrenus. **Per** aquā autē intelli-
ge dona sp̃s sancti. **Iuxta** illud **Joh. vij.** Qui
credit in me flumina de ventre eius fluēt aque
viue. quia de memoria credentis pcedent do-
na sp̃s sancti. **Sed** p ignem itelligitur inuidia
ira **Iuxta** illud **p̃s. lvij.** Sup̃cecidit ignis et nō
viderunt solem. **Modo** ad ppositum quando
homo ad instar olle est plenus aquis videlicet
donoz sp̃s sancti tūc nō emittit a cordis fun-
do q̃cquid sit malum de p̃mo suo. **Sz** statim
euz positus fuerit ad ignem ire accēdit. **Quia**
ira est accensio sanguinis circa cor. **iii.** **Ethi.**
Tunc statim quid scit mali vel infamie p̃mi
totum ore p̃fert q̃tum eunq; illud sit nociuum
et omnes feces et blasphemias et iniurias que
tempe quietis tacebat in corde non solum ore
sed omnibus membris ira durante pandit. **Et**
sicut etiam olla feruens cum fecib? simul emit-
tit pinguedinē. **Sicq;** homo iracundus simul
cum veris falsa emittit. p̃dit siue promit. **Ideo**
dixit **Joh. xl.** De narib? eius procedit fumus
sicut olle succense. et quid per fumum qui ledit
oculos hominum nisi verba turpia et blasphe-

mie que pferunt irati designantur que ledunt tam pferentem q̄ audientē q̄ etiā illum cui ea pferunt. ideo dominus in p̄nti euangelio p̄hibet iram cordis et oris cū dicit dñs. q̄ irascitur et c. In verbis p̄positis breuiter per ordinem tria tanguntur. p̄mo imperfectio phariseorū ibi. audistis quia dictū est antiquis. secundo punitio iracundorū ibi. ego autem dico. tertio satisfactio iniuriatorū ibi. si offers munus tuum. Circa p̄mū dicit. audistis. quia dictum est antiq̄s videlicet. **Exo. xx.** Non occides. in quo q̄dem mandato p̄hibitionis omne homicidiū p̄hibetur. Ubi nota homicidiū est duplex. corporale et spūale. Corporale cōmittitur tripliciter. voluntate ore et opere. Voluntate cōmittitur homicidiū tribus modis. p̄mo ad mortē odiendo. Exemplum de fratribus Ioseph qui oderant euz nec poterant quicq̄ ei pacifice loqui. **Gen. xxxij.** Nam qui odit fratrem suum homicida est. **i. Joh. iij.** Et ratio est quia ille q̄ odit p̄imum occidit animā suā. quia homo per maliciā occidit animā suā. **Sap. xvj. et ps. xxxvj.** Gladius eorū intret in corda ipsorū ubi dicit **Aug.** Qui alteri nocere desiderat si milis ē illi q̄ gladio se transuerberat ut tunicā alterius rapiat. Deinde occidit spūaliter p̄imum suū. Quia fm glo. super epla. **i. Joh. iij.** Qui ex odio p̄sequitur fratrem suū et ad iram puocat q̄tum in se est ip̄m in anima occidit. et talis est velut gladius ex vtraq̄ pte scindens. De quo **Act. xxi.** Quasi rumphea bis acuta omnis iniquitas. Secundo cōmittitur voluntate homicidiū occidere pponendo. sicut Esau quando dixit. Venient dies lucus p̄ris mei et occidam fratrem meū. **Gen. xxvij.** Et propter hoc p̄positum malum non inuenit locum penitentie l3 cum lachrymis quesuisset. ad **Heb. xij.** Tertio in mortē p̄sentiedo. sicut Achab consensit in mortē Naboth. **iii. Reg. xxi.** Verbo cōmittitur homicidiū tripliciter. p̄mo p̄cipiendo. sicut Herodes p̄cepit occidere pueros. **Matth. ii.** Secundo ad mortē iudicando ordine iuris penitus p̄termisso. sicut fecit Pilatus. **Luc. xxij.** Nā q̄ iudex ordine iuris fuato p̄cepit occidi malefactorē ut iusticia seruetur pro bono statu reipublice nō peccat. Quia dicit Hiero⁹ super **Eccl. i.** et ponit **xxij. q. v. c.** Qui malos. Qui malos inq̄t percutit in eo q̄ mali sunt et habet vasa interfectionis ut occidat pessimos minister dei est. **At Aug.** in questionibus leniti. Cum homo iuste occiditur lex euz occidit non tu. Ex illo autem patet q̄ minister occidens iussus a iudice non peccat nisi hoc tam minister q̄ iudex fecerint ex liuore vindicte v̄l ex delectatione fun-

dendi sanguinem humanum. ut potest deduci ex dictis beati **Aug.** li. **j. d.** libero arbitrio. **c. iij. et. xxij. q. v. c.** Miles. Tertio verbo cōmittitur homicidiū consulendo. sicut **Tayphas** qui ait. expedit vobis ut vnus moriatur hō p̄ populo et non tota gens. Ab illo die cogitarunt interficere eum. **Joh. xj.** Opere homicidiū cōmittitur trib⁹ modis. p̄mo ad mortē tradendo. sicut iudas christum. **Matth. d. xxvj.** Secundo necessaria indigētibus subtrahendo. sicut faciunt qui frumentis abundāt et non vendūt nec famis nec alio necessario tpe nec erogant paup̄ibus sed expectant ut vendāt charius. quod non fecit Ioseph q̄ vendidit frumenta tempe famis. p̄pter quod dictus est saluator mundi. **Gen. xli.** Ideo dicit sapiens de vnoquoq̄ talium. Qui abscondit frumētā maledicetur in populis. benedictio autem sup̄ caput vendentium. **Prover. xi.** Quare etiam dicit **Ambro. di. lxxvj. c.** pasce. Pasce dicit famē morientē. Si non pauisti occidisti. de hoc latius sup̄ius sermone. **xxx. A.** Tertio ope cōmittitur homicidiū percutiendo. De quo dicit **Exo. xxj.** Qui percusserit hominē volens morte occidere morietur. Sub hoc etiā genere includuntur ille matres imisericordes qui occidunt pueros siue ex vterz siue in vtero iam viuentes. Sed hic incidētaliter queritur vtz tales pueri sic a matribus occisi et non baptizati patientur penā sensus? De hoc sunt due opinionēs. Vna est beati **Augustini** qui vult dicere q̄ post diem iudicij patientur penam ignis licet minutissimā. Sicut de hoc deducit **Lucidus merkelinus** in tractatu suo de instructione simpliciorū sacerdotū. **c. lvij.** de hac opinione posui in corpore de sanctis videlicet de sancto **Jacobo.** sermone. **j.** tertio principali. Alia est opinio mitior q̄ dicit. q̄ non habēt penam sensus. Sed tñ damni. de hac opinione est **Tho. de argentina.** in compen. theol. ver. **li. v̄l.** ubi dicit. q̄ post diē iudicij tria loca erūt inhabitata. s. celum. infernus. et limbus. s. puerozum. et hoc dicit contra illos qui locū mercedium non ponunt inter celum et infernum. de hac opinione est etiam doctor subtilis in scripto super. **ij. sentētiaz.** qui dicit. q̄ tales pueri nullam habebūt penam sensus exterioris puta ignis. quia nullam delectationem inordinatam habuerunt cui respondet acerbitas ignis affligentis nec habebunt penā interiorē ut tristitiam. quia si de statu suo tristaretur inuoluntarie sustinerent statum suū et vellent oppositum et ita murmurarent contra dispositionem diuinā et per consequens haberent voluntatem inordinatam. quod videtur absurdū

Dñica sexta p^r trinita.

quia sententia diuina est dispositum q^d vbi ceciderit lignum ibi erit. et consequenter dicit q^d ipsi possunt addiscere multa iⁿ pprio genere sic et beati. Non eni verisimile est q^d est in eis impedimentum propter q^d non possunt scientia acquirere. vnde videtur probabiliter cōcedendum q^d omniū naturaliter cognoscibilem poterint habere cognitionez perfectius et excellentius q^m quicūq^{ue} philosophi habuerunt pro statu suo vel isto. Et ita aliquā beatitudinē naturalem de deo cognito in vniuersali poterint attingere. Sed de cognitione p^{ar}ticulari dei dicitur vel quod nō dabitur eis. quia esset eis ad tristitia quā non demeruerunt vel si huiusmodi cognitionem habebunt non tristabūt. q^u erunt contenti de statu suo scientes deū ita d^e se disposuisse nec suo statu aliquando demeruisse. hec ille. Sanctus **Tho.** in scripto. ij. p^{ri}ncipali. q. ij. dicit. q^d pueri illi non habebūt tristitiam de carentia diuine visionis que nunq^{ue} debeatur eis cū facultatē nature excedat. nec erant in statu merendi sicut nullus homo sapiens affligetur d^e hoc q^d non posset volare sicut auis vel quia non esset rex vel imperator cū sibi nō est debituz. Ad idem **Richardus** in scripto tertio. q. ij. dicit q^d ipsi sciūt ex naturalib^{us} deum non posse videre. nec se habuisse vsum liberi arbitrij per quem se disponere potuissent ad merendum z sciunt se in perpetuū victuros et nullam penam sensibilem habituros. Et de istorum consideratione. id est. de carentia dei visionis non dolent. sed gaudent de bono q^u habent. et plus forte habent de gaudio de bonis creatis q^m multi in hac vita q^u tamen in tali statu semper permanere vellent. Et addit. non credo tamen q^d p^{re}dicta consideratio esset sufficiens causa quare nō doleāt nisi adesset diuina p^{ro}uidencia que ab eis excludit dolorem. Et cōcordat doctor subtilis in scripto q^d etia^m ex dispositione diuina erunt ista corpora impassibilia licet non ex dote impassibilitatis. ita q^d nec ab intra nec ab extra patientur. et sicut fames nullum inordinatum motum suscitauit iⁿ eis in ista vita. ita nec ibi suscitabit. Et idem doctor subtilis **Scotus** glosat vba **Aug^{ustini}**. que dicit in de fide ad **Petrum**. Tales pueros eterni ignis supplicio puniēdos. id ē. supplicio illo q^u est in eterno igne cruciandi sunt. vel hoc locutus est contra hereticos qui omnino peccatū originale negabant et penam pro illo peccato z ideo excessiue locutus est. Et **Richardus** dicit eū temperasse suum modū loquendi iⁿ **Ancheridion**. xxxiiij. vbi dicit q^d pena eorum erit minutissima. vel aliter potest dici **fm Richard.** q^d **Aug^{ustinus}**. accepit hoc supplicium p^{ro} quacūq^{ue}

pena eterna siue damni siue sensus. Et sanct^{us} **Tho.** in scripto secundo p^{ri}ncipali dicit q^d frequenter nomine ignis in scriptura quelibet pena signari cōsuevit nec debet mouere illd^{um} q^uē q^d dominus in iudicio non daturus est nisi duas sententias. vnam. venite benedicti. alia^m ite maledicti. Quia multi impij non resurgunt in iudicio. etiam qui non credit iam iudicatus est. Spūale vō homicidium multis modis cōmittitur. Primo per detractionem. de pe. di. j. c. homicidiorū. vbi dicit glo. q^d detractor dicitur homicida. quia priuat animam vitā q^u tū in se est dum negat eum habere virtutes. vel illas minuit quia detrabere est bona que alicui a deo sunt collata minuere vel negare. Sic detrabere est summa iniquitas. vj. q. j. c. summa. Secundo per mali suggestionē vt dicit **beat^{us} Aug^{ustinus}** et ponitur vbi s. c. Noli putare te nō ē homicidam quādo fratri tuo mala persuades dicente ps. lvi. filij hominū dentes eorum arma z sagitte. ideo de diabolo qui suggerit omne malū dicit **Iesus** ille homicida erat ab initio. **Jo^hh. viij.** Quia nō solū seipsum occidit s^{ed} etiam suggessit p^{re}mis parentibus p^{re}uarcationem. z non est intelligendū q^d diabolus creatus est malus sicut quidam dixerunt ex verbo creatoris superius allegato. Sed ē malus factus statim post initū. Et sic exponit vba saluatoris. li. ij. di. iij. c. liij. magister sententiarū Tertio per adulationem. Iuxta illud ps. liiij. Noliti sunt sermones eius super oleum z ipsi sunt iacula. vbi dicit magister i glo. q^d vbi nos habemus sup oleum alia littera habet adulando. Deo dicit **ps^{almus}**. xli. Oleū autē peccatoris nō impinguet caput meū. D^e vbu tractat **beatus Greg^{orius}** in omel. dicens. Impinguat caput peccatoris oleum cum demulcet mentem fauor adulantis. Et magister super eodez vbo dicens. Oleum peccatoris. i. falsa laus adulatoris et simulata dilectio que mentes a rigore veritatis emollit ad noxia non impinguet caput meum. id ē. intentio mea nō delectetur de adulatione falsa^m laude. Et subdit. amat g^{ra} fidelis argui a viro iusto i misericordia z nō laudari a peccatore cū irrisio ē habeat secū oleū q^u ille prudentes secū portabant. z nō querat oleum peccatoris. hec **Greg^{orius}**. Adulatio ē multum vitanda. q^u ad modū iude sub specie osculi p^{ro}ditionē operatur z sub specie amici interficit. sicut de **Joab** z **Amasa**. Nam **Joab** dixit ad eū. salue mi frater z tenuit manu dextra mētum eius videlz a mase quasi osculans cum quicū nō aduertisset gladium quem habebat iⁿ ab. ioab percussit eū i latere z effudit intestina eius in terrā z mortuus est. ij. Reg. xx. Et bec

homicidia phibita sunt in illo verbo. non occi-
des. Quantum ad secundum ponitur punitio
iracundorum cum dicit. ego aut dico vobis q
cunq irascitur fratri suo. Ubi nota. Aristo. li.
ij. de animalibus dicit. c. iij. Abau est animal de
magnitudine quasi cerui qd ptra naturaz om-
nium animalium alioz habet fel in aure simile fel-
li hominis in colore qd est amarum valde cre-
atuum vehementis ire. Moralit hoc animal
significat homines iracundum. Quia irati ho-
mines videntur habere fel in aure. Quia qtu-
cuqz coponat se homo viuere cu eis pacifice
et honeste ronabiliterqz loquatur. tn videt sp-
eis q sit aliquis lis vel iniuria vn nihil pla-
cet eis perfecte. Hi eni portant fel iracundie
in aure. qz qcquid audiunt in amaritudine co-
uertunt. Contra quos h dicit dñs. qcunqz ira-
scitur fratri suo reus erit iudicio. vbi dicunt q
dam. q irascit fratri suo sine causa. Sz hiero
dicit q frustra ponitur ibi. quia nulla potest ee
causa irascendi in fratrem. Sed iuste irascitur
aliqs culpe fratris. Nam vt dicit Aug. Ira-
scit fratri vt corrigatur nullus sane mentis re-
prehendit. Greg. xxij. moral. Si nob z pri-
mis delinquentibus irascimur non peccamus.
Si eni sic pimos vt nos amare pcipimur re-
stat vt sic eoz erroribz sicut nostris vitijs ira-
scamur. Uñ nota q ira comēdatur qua irasci-
tur vitijs. Iuxta illud ps. iij. Irascimini z no-
lice peccare. Irascimini inquit magister i glo.
peccatj imo vobisipis de pteritis peccatis et
nolite peccare. Qui pcorat Greg. omel. vj. su-
per Azech. Vere penitēs bene irascitur dñs se-
cū rixatur de his que se male gessisse recolit et
sibiipso displicere incipit. Qu ille placere icipit
qui illuz creauit. rephendit eni se de cogitatio-
nibus. insequit de vbiis talibus. punit se flēdo
de factis supnis inhiat. Oia bona terrena per
mentis despectionē calcat. hec ille. Item que-
dam ira tollerat sicut infirmo z q est subita vt
cuqz hō fm carnem irascitur nec tn vult facere
ad qd ira inducit. Ista ira tollerat. qz rationē
nō supat. de q dñs. Nō te supet ira vt aliqē op-
pmas. Job. xxxvj. Quedā vō ira vitupatur et
talis est ois ira que rationem supat. Qui fm
Grego. qtuor sunt gñus. Quidaz eni cito cō-
mouent ad iram et cito redeūt ad tranquillatē
Alij vō tarde irascuntur z tarde redeūt. z isti
peiores sunt pimis. vt dicit beat^{us} Aug. i regu-
la. Alij aut de facili ira accēdunt z tarde rede-
unt. z ipsi peiores sunt oibz. Sz alij tarde ira-
scuntur. et cito irā deserūt q inter oēs sunt mi-
nus mali. Item sunt nonnulli qui non solum te-
nent iram in corde. sed etiā ostēdūt vbiis vt q
dicit alicui racha aut fatue graui^{us} peccat. Nā

fm Aug. z Chryso. Racha nō est vox aliquid
significans. sed solum motū indignātis animi
fm Hiero. vō in glo. est hebraicū. et idem ē qd
cenos grece z latine inanis z vacuus. i. absqz
cerebro nūcupatus q est ptumelia. Qui ergo
hoc dixerit fratri reus cōcilio. id ē. cōsensu iu-
dicij est danda sententia ptra eum. Alij autem
pcedunt ad vba determinata dicēdo in ira fa-
tue vl alia conuitia. z vnusquisqz talis erit re-
us gehēne ignis. Quia dicit Chryso. Indignū
ē hominē dicere fatuū q bz se in spiritū sanctuz
Quātum ad terriū ponitur satisfactio iniuria-
toz cuqz subiungit. Si offers munus tuū ante
altare z tibi nota. dñs notāten. Si offers mu-
nus tuū ante altare. in quo inuitur q oblatio
debet esse volūtaria z de rōne oblatiōis est q
volūtariē debet fieri z sacerdotes non debent
oblaciones recipe nisi voluntariē et sponse of-
ferantur. Iux illud Exo. xxv. Ab oi hoīe q cū
offert vtroneus accipietis eas. i. oblaciones.
Ad illas tn oblaciones que sūt in quattuor se-
stuitatibus principalibus. vt in festo Pasce.
Pentecost. assumptionis virginis gloriose. et
natiuitatis xpi omnes sūt astricte persone sal-
tem cōicantes vt quidam dicūt et ad istā pue-
tudinē laudabilē tenendā vbi subditi resistē-
re vellent sunt cogendi per epm non per pleba-
num. Sicut patet per Innoc. iij. extra d simo.
ad apostolicam. vbi dicitur ad apostolicaz au-
dientiam frequenti relatione peruenit q qui-
dam clerici pro exequijs mortuorum et bene-
dictione nubentium z similibus pecuniam ex-
igunt et extorquent. Et si forte eorum cupidit-
tati non fuerit satisfactum impedimenta ficti-
cia fraudulenter opponent. Contra vero qui
dam laici laudabilem consuetudinē erga san-
ctam ecclesiam pro deuotione fidelium intro-
ductam ex feruore heretice prauitatis nitun-
tur infringere sub pretextu canonice pietatis.
Quapropter has prauas exactiones fieri p-
hibemus. et pias consuetudines precipimus
obseruari statuentes vt libere conferantur ec-
clesiastica sacramenta. Sed per episcopuz lo-
ci veritate cognita compellantur. qui pernici-
ose nituntur malaz consuetudinē immutare. bona
Ex hac decretali habetur q offertoria quattu-
or dierum predictorum de iure exiguntur z nō
dantes ea per episcopum ad dandum compel-
luntur. Et dicunt aliqui q illud quod ad man-
datum episcopi offertur nomen oblationis re-
tinet. Nam lz in isto casu cogendi sunt ad obla-
tionē vt coacte offerāt tn oblatio est qdam mō
volūtaria qtum ad quātitatē vel ad spēz rei
offerende. Ex quo elicitur q grauitē peccant
sacerdotes curati qui subditum non habentes
xxv

Dñica septia post trinita.

unum denarium cogunt ad duplum offerendū
Etia3 deberēt hostiatim duos denarios medi
care. Et si humiliter petit supportari allegādo
maximā paupertate3 non meret exaudiri. Ideo
de illis sacerdotibus dicit sapiens. Qui obtru
rat aures suas ad clamorem pauperis. et ipse
clamabit et non exaudietur. Prover. xv. Sed
diceret q omnis xpianus vltra hos quattuor
dies p̄actos adhuc tenetur ad altare in missa
rum solennijs offerre. Quia Greg. papa. vij.
et ponitur de conse. di. j. omnis. Omnis inq̄
xpianus p̄curet ad missarum solennia aliquid
deo offerre et ducere ad memoriaz qd̄ domin⁹
per Moysen dixit Exo. xxij. Non apparebis
in p̄spectu meo vacuus. Ad hoc rñdet Dia
conus in rosario. q̄ hoc intelligitur de oblatiōe
interiori vel bonoz operum vel de cōsilio nec
alie oblationes p̄nt de iure peti vt ait Hugo et
Ray. Et omnibus p̄cipitur ne vacui. id ē. sine
oratione vel bonis opibus ad missaz solennia
accedant. ideo debent deo cum summa dilige
tia et orationes et bona opera p̄ferre et offerre
vt dicunt doc. exponendo illud Exodi. Et di
ctum non apparebis. Et ne sacerdotes habe
ant occasiones cogendi subditos. vt quotidiana
nas oblationes faciant prouisum est eis d̄ de
cimis et p̄mitijs quas de iure petere p̄nt. vt ex
tra de deci. in multis ca. vbi v̄o decime nō dan
tur. sicut in multis locis alemanie et alibi loco
decimaz sunt eis alia bona quibus viuere va
leant assignata. Si v̄o sacerdos parochialis
adeo esset paup q̄ non posset quotidianis ob
lationibus sustentari subditi tenentur ad ho
nozem dei p̄ncipaliter et cōsequēter ad sustēta
tionem sacerdotis munera offerre ad altare.
Quia dicit apls. j. Cor. ix. Nemo cogitur p̄
p̄ijs stipendijs militare. Et hoc itellige si sub
diti possunt sibi subuenire tenentur ad hoc. Si
v̄o non possunt p̄pter paupertatē non sunt cogē
di. vt dicit Innoc. Et posset eis sacerdos sub
trahere diuina officia ad t̄ps. vt dicit glo. j. q.
j. Super. c. sacerdos. Et hoc ideo vt necessita
tem operib⁹ manuū suaz sibi eo liberius pos
set acquirere. Exemplo beati Pauli qui sciuit
artem sceniofactoria et operatus est eaz. Act.
xxij. Et laborauit manibus suis ne quem gra
uaret. dicitur enim. ij. ad Thessal. iij. Non inqui
eti. i. vagabundi inter vos fuimus neq; gratis
panem manducauim⁹. s. petentes nobis mini
strari ab aliquo in labore scilicet corporali et fa
tigatione die ac nocte opantes. s. ad acquiren
dum victum nostrum ne quem vestz grauare
mus. Et dicit notāter dñs in euangelio. Si of
fers munus tuum ad altare et non alienū. quia
solūmodo oblationes illorum sunt recipiende

q̄ de bonis a deo concessis et bene acquisitis
offerūt ad altare vel oblationē impēdūt vt p̄t3
ex dicti beati Greg. xij. q. v. c. Almosyna. et
i. c. sc̄ptū est. dñ. Scriptū est inq̄t victime im
pioz abomiabiles deo vota iusto3 placabilia
Neq; enī in oipotentis dei iudicio qd̄ s3 a quo
dēt inspiciūt. hinc est enī q̄ scriptū est. Respe
xit de⁹ ad Abel et ad munera ei⁹. ad Gen. aut
et ad munera ei⁹ non respexit. Et dicit notand⁹
reordat⁹ fueris. qz frater tuus h3 aliquid ad
uersum te. et hoc p̄t intelligi deo dicēte vel dissi
dente cui⁹ oblatio nō recipitur nisi fratri reco
ciliet. Sicut patet ex cōcilio carthaginē. iij.
et habet dis. cix. c. Oblatiōes. vbi dñ. Oblatio
nes dissidentiu fratrū neq; in sacrario neq; in
gazophylatio recipiātur. Et dicit glo. cū odiū
eoz apertū est et notoriū. oblationes eoz nō
sunt recipiende. et intelligitur de oblationibus
volūtarijs non de decimis et oblationib⁹ debi
tis et p̄mitijs. Et addit p̄dictū. c. oblationes
q̄ dona eoz q̄ opprimunt paupes similit̄ sunt
refutanda. ideo necesse est illis vt p̄us fratrib⁹
suis reconciliētur videlicet qui odit odiū re
mittendo. Et q̄ opp̄ssit leso satisfaciēdo. et ideo
dicit Abysso. Si cogitatiōe offendisti cogitati
one recōcilia. i. redde amorē p̄ odio qd̄ aduer
sus primū tuū habuisti. Si v̄o offendisti ver
bis recōcilia siue in faciem siue post tergū. Si
opib⁹ offendisti opib⁹ reconcilia et offeras deo
mun⁹ tuū aliter nō recipiet. Quid enim p̄derit
tua oblatio si aduersū te erexerit se tui fratris
corā deo accusatio. nunq̄d illū spernet et se tibi
placabile3 reddet? quasi diceret. nullo modo.

Dñica septima post trinitatē. Sermo p̄mus.

Nunc libera
ti a pctō serui facti estis deo. Ad
Roma. vi. Quintilian⁹ in li. suo de
clarationū ponit talē casum. q̄ qdam diues et M
qdam paup erāt vicini hortulis ipoz p̄uctis
Diues enī in orto suo habuit flores pauper
apes. cū aut inimici eēt ad iuicē diues p̄q̄st⁹
ē flores suos discerpī ab apib⁹ paupis denun
ciās paupī vt eas trāfferet. paupere v̄o apes
suas nō trāfferēte. diues ille flores suos sper
sit veneno. apes v̄o paupis discerpētes flores
oēs perierūt. Spūali⁹ paup ille xp̄s ē q̄ adeo
paup fuit q̄ nō habuit vbi caput suū poneret.
Mat. viij. Luc. ix. vbi legit q̄ xp̄o dixit qd̄az.
Sequor te quocūq; ieris. dixit aut illi. vulpes
foueas habēt et volucres celī nidos. fili⁹ autē
hōis non habet vbi caput suū reclinet. ideo
dñ in p̄s. lxxxvij. Paup sum ego et i laborib⁹